

Belofte

Belofte

Marijke Maes

Uitgeverij: Brave New Books

Foto omslag: Walkerssk op Pixabay

ISBN: 9789464354843

Copyright: © Marijke Maes.

Website: www.marijkemaes.be

Niets uit deze opgave mag worden verveelvoudigd en/of kenbaar gemaakt op welke wijze ook zonder voorafgaande toestemming van de auteur.

Een leuke ontmoeting

Met gierende banden reed Ethan de parking op van de universiteit.

Hij keek op de autoklok en zag dat hij nog vijf minuten had voordat de les startte.

Hij baalde.

Ethan had al niet veel zin gehad in deze eerste schooldag en nu was hij ook nog te laat.

Hij nam zijn spullen en liep naar het secretariaat waar hij zijn lessenrooster ging ophalen.

“ Precies wat laat meneer Johnson? “ zei de vrouw die hem het lessenrooster overhandigde.

“ Inderdaad...het spijt me, ik heb me verslapen deze ochtend, kunt u me vertellen waar lokaal A 102 is alsjeblieft? “ vroeg Ethan.

“ Op de derde verdieping op het einde van de gang. “ zei de vrouw.

Haastig verliet Ethan het secretariaat, hij liep zo vlug hij kon de trap op.

Hij stapte het lokaal A 102 binnen en zag dat de les al begonnen was.

Hij probeerde de starende blikken van zijn medestudenten te negeren en zocht vlug een plaatsje tussen een vijftigtal studenten.

Het duurde even voordat hij zijn spullen bij elkaar had

gezocht en de les kon volgen.

Ethan bladerde zenuwachtig in zijn boek maar hij kon de juiste bladzijde niet vinden.

Het meisje naast hem was zo vriendelijk om hem de juiste bladzijde aan te wijzen.

Ethan keek haar aan en glimlachte.

“ Dank je wel. “ zei hij.

Ze schonk hem een vriendelijke glimlach en keek daarna weer in haar boek.

Ook Ethan probeerde dit te doen maar dit was niet zo eenvoudig.

Hij was een beetje van slag door de mooie glimlach van het meisje naast hem.

Ethan had haar nog nooit eerder gezien en was benieuwd wie ze was.

Ze had gitzwart haar, mooie donkere ogen en volle lippen.

Aan haar ietwat donkere huidskleur kon hij zien dat het geen Europees meisje was.

Ethan schrok toen de bel ging, hij kwam tot het besef dat hij niets van de les begrepen had.

Zijn laatste jaar hier op de universiteit was alvast ‘ goed’ begonnen.

Het meisje naast hem stond op en deed een poging om langs de nog aanwezige studenten een weg naar de uitgang te vinden.

Ethan voelde dat hij achter haar aan mocht gaan.

Hij verzamelde zijn spullen en liep haar achterna.

Dit was echter niet zo eenvoudig omdat hij zich een weg

moest banen tussen honderden studenten die naar hun volgende les gingen.

Voor hij het zelf goed besepte was het meisje al uit zijn gezichtsveld verdwenen.

“ Verdorie! “ vloekte hij.

Hij besloot de zoektocht op te geven en keek op zijn lessenrooster naar welk lokaal hij nu moest gaan.

Hij kwam net op tijd aan in het lokaal.

Zo ging het de ganse voormiddag door, het werd één grote zoektocht naar nieuwe lokalen en nieuwe professoren.

Ethan verlangde naar het moment dat hij zijn lessenrooster wat beter zou kennen.

Toen het eindelijk middagpauze was liep hij naar de cafetaria, een plaats die hem bekend was.

Het was er druk omdat al deze studenten op hetzelfde moment pauze hadden.

Hij nam een dienblad en schoof aan in de lange rij.

Toen hij eindelijk aan de beurt was bestelde hij een spaghetti en na deze betaald te hebben liep hij de zaal in.

Hij vroeg zich af of hij nog een plaatsje zou vinden.

Het was een onmogelijke opdracht om zijn vrienden te vinden tussen deze mensenmassa dus hij zou al tevreden zijn als hij gewoon een vrije plaats kon vinden.

Binnen was alles al volzet dus hij liep naar buiten en keek of er daar nog een vrije plaats was.

Hij zag dat er aan de picknicktafels nog plaatsen vrij waren dus hij liep daarheen.

Plots vielen zijn ogen op iemand die erg leek op het

meisje dat deze ochtend naast hem zat.
Ethan aarzelde niet en liep naar haar toe.

“ Hallo, mag ik erbij komen zitten? “ vroeg Ethan vriendelijk.

Het meisje keek op en Ethan zag dat zij het was, het meisje uit de les.

“ Natuurlijk... “ zei het meisje “ Het is hier druk vind je niet? “

Ethan glimlachte.

“ Dat ben ik al gewoon, het is hier elke dag zo. “ zei Ethan.

Het meisje glimlachte.

“ Ik ben Ethan. “ zei hij.

“ Ik ben Talitha...ik ben nieuw hier, ik ben hier als uitwisselingsstudente. “ zei ze.

“ Welkom Talitha... “ zei Ethan “ Dus je woont in het buitenland? “

“ Inderdaad...ik woon in Jordanië maar ik kwam naar Londen om mijn Engels te verbeteren, ik kreeg deze kans van mijn ouders dus ik heb ze met beide handen aangenomen. “ zei Talitha.

“ Jouw Engels is redelijk goed. “ zei Ethan.

“ Het kan nog beter... “ lachte Talitha.

“ Dank je wel voor je hulp in de les deze ochtend. “ zei Ethan.

“ Graag gedaan...ik had al medelijden met je omdat je zo laat was, je zag er zo verward uit. “ zei Talitha.

“ Ik haat de eerste schooldag en dan had ik me ook nog eens verslapen. “ zei Ethan “ Het was een echte ramp! “

Talitha lachte.

Ook Ethan moest lachen.

Ethan was gecharmeerd door haar warme lach.

Talitha was een spontaan en vriendelijk meisje, daar hield hij wel van.

“ Hoe vind je het hier? “ vroeg Ethan.

“ Het is groot en hectisch maar ik ben blij dat ik hier ben...Londen lijkt me een heerlijke stad om te wonen. “ zei Talitha.

“ Ik woon hier graag. “ zei Ethan “ Misschien kan ik je even de stad tonen als we even vrij zijn. “

“ Dat zou ik heel leuk vinden. “ zei Talitha.

“ Waar verblijf je? “ vroeg Ethan.

“ Ik huur een appartement in de *Golden Tower* in Southwark. “ zei Talitha.

“ Prachtige buurt maar ook prijzig. “ zei Ethan.

“ Mijn ouders willen graag dat ik het goed heb. “ zei Talitha.

“ Ik woon nog bij mijn ouders in de woonwijk Kennington, dicht bij de universiteit...zo moet ik geen studentenhuis of kamer zoeken. “ zei Ethan.

“ Wat leuk... “ zei Talitha.

“ En een stuk goedkoper... “ zei Ethan.

Het tweetal schrok toen de bel ging.

Wat was de tijd snel gegaan!

Ze hadden beiden het gevoel dat het wel klikte tussen hen en ze waren vastbesloten om elkaar nog terug te zien.

Ethan gaf Talitha een papiertje waarop hij zijn nummer genoteerd had.

“ Dit is mijn telefoonnummer. “ zei Ethan “ Als je zin hebt om de stad te verkennen dan bel je me maar. “

“ Dat zal ik zeker doen... “ zei Talitha terwijl ze het papiertje in ontvangst nam.

“ Je hoort nog van me. “ zei ze.

Talitha schonk hem een warme glimlach, nam haar spullen en liep naar de volgende les.

Ethan bleef met een goed gevoel achter.

Een goede vriendschap

Acht maanden later.

“ Wil je echt niet meegaan naar het feest van Christian deze avond? “ vroeg Ethan.

“ Ethan...je weet hoe ik hierover denk, ik ga nooit naar feestjes. “ zei Talitha.

“ Maar ik dacht dat je even een uitzondering zou kunnen maken...het is tenslotte zijn verjaardag. “ zei Ethan.

“ Nee, sorry...ik heb je al verteld dat feestjes in mijn cultuur niet erg gewaardeerd worden en zeker niet voor vrouwen. “ zei Talitha.

“ Dat begrijp ik maar Christian is mijn beste vriend. “ zei Ethan.

“ Ga dan gerust zonder mij...we zijn geen koppel of zo. “ zei Talitha, ze lachte.

“ Ja dat weet ik. “ zei Ethan.

Er viel een stilte.

Talitha had Ethan geraakt met deze woorden.

Maar ze sprak de waarheid.

Ze waren inderdaad geen koppel, alleen goede vrienden.

Talitha en Ethan waren onafscheidelijk geweest sinds de dag dat ze elkaar ontmoet hadden.

Ethan had het afgelopen jaar niet veel tijd doorgebracht

met zijn vrienden omdat hij altijd bij Talitha was. Samen hadden ze de grootste lol. Het viel hem zwaar dat Talitha na de examens terug naar Jordanië zou moeten vertrekken. Niet alleen omdat hij dan zijn beste vriendin zou verliezen maar ook omdat hij dan zijn grote liefde zou moeten loslaten. Ethan was verliefd geworden op Talitha maar had haar dit nooit verteld omdat hij bang was om haar vriendschap te verliezen.

“ Wat is er? “ vroeg Talitha.

“ Niets...ik vind het alleen jammer dat je niet met mij wilt meegaan dat is alles. “ zei Ethan.

“ Ga maar...ik red me wel. “ glimlachte ze.

“ Weet je wat? “ zei Ethan “ We kunnen misschien samen naar een film kijken, dat is ook gezellig. “

“ Ethan...je hoeft niet thuis te blijven voor mij, wat zal Christian hiervan denken? “ zei Talitha.

“ Hij begrijpt het heus wel, trouwens ik heb ook niet veel zin om te feesten. “ zei Ethan.

“ Straks denken ze dat wij een stel zijn... “ lachte Talitha “ We zijn altijd samen. “

“ Ja...stel je voor... “ grijnsde Ethan.

“ Er is een mooie komedie op TV, misschien kunnen we ernaar kijken. “ stelde Talitha voor.

“ Goed idee...maar laten we eerst iets eten... “ zei Ethan
“ Ik heb honger! “

“ Pizza! “ riep Talitha enthousiast, ze nam haar telefoon en bestelde een grote pizza met extra veel kaas.

Een half uurtje later bezorgde de pizzabezorger de pizza. Het tweetal genoot van hun maaltijd en nadat ze gegeten hadden gingen ze op de sofa zitten om de film te bekijken.

Het was een mooie film die ongeveer twee uur duurde.

“ Het was mooi, vind je niet? “ vroeg Talitha toen de film gedaan was.

“ Ja ik heb ervan genoten. “ zei Ethan “ Maar ik denk dat ik maar eens moet gaan. “

“ Je bent zo stil deze avond...is er iets? “ vroeg Talitha.

Ethan haalde zijn schouders op.

“ Ah, het feit dat jij straks terug naar Jordanië vertrekt zit me een beetje dwars denk ik. “ zei Ethan.

“ Ja...daar heb ik ook al aan gedacht maar we kunnen contact houden Ethan, we kunnen elkaar bellen of videobellen. “ zei Talitha.

“ Dat weet ik maar toch is dat anders en ik zal je missen Talitha. “ zei Ethan.

“ Ik ook... “ zei Talitha “ Kom hier... “

Talitha omhelsde Ethan en ze hoopte dat een dikke knuffel hem wat troost zou kunnen bieden. Ethan genoot ervan om dicht bij haar te zijn en sloot zijn ogen.

Deze omhelzing deed zijn hart sneller slaan, hij voelde zich erg tot haar aangetrokken.

Hij keek haar diep in de ogen en zonder na te denken kuste hij haar zacht.

Talitha had dit niet verwacht en deinsde geschrokken achteruit.

“ Ethan...wat doe je nu? “ zei ze.

“ Het spijt me...dat had ik niet moeten doen. “ zei Ethan beschaamd.

“ Waarom deed je dat? “ vroeg Talitha.

“ Ik was verkeerd Talitha...het spijt me. “ zei Ethan.

“ Wat was de bedoeling hiervan Ethan? “ vroeg Talitha.

“ Laat het ok? Ik weet niet wat me bezielde. “ zei Ethan, het begon hem te irriteren dat Talitha erover bleef doorgaan.

“ Je kust toch niet zomaar iemand... “ ging Talitha verder.

“ Heb je er ooit al eens aan gedacht dat het mogelijk zou zijn dat ik verliefd op je ben? “ zei Ethan.

“ Maar...we zijn vrienden! “ zei Talitha geschrokken.